դառնալով Ս. Յակոբի վանքը կը շարունակէ իր պաշտօնը: Իր կնոջ և որդւոյն մահէն յետոյ 1871ին կ'ընդգրկէ եկեղեցականութիւնը և կը շարունակէ նկարչութեան արուեստը. 1872-80ին կը վարէ Եգիպտոսի կալուածոց և Դամասկոսի տեսչութիւնները. Նւ. Ռուսաստանի Շամախիի, Աստրախանի, Բեսսարաբիոյ եւ Նոր Նախիջևանի վիճակներուն (1881—85). եպս. կը ձեռնադրուի 1885ին, և Ս. Յակոբի վանքը վերադառնալով՝ կ'ըլլայ դարպասընկալ և միեւնոյն ժամանակ ուսուցիչ կրօնի և հայերէնի (1885—1903). Հրաւիրակ Յարութիւն պտրք. ի 1888ին. Տեսուչ Ժառ. վարժ. ի (1889—92). անդամ Տն. Ժողովի (1891—1905). մինչև վերջը հետևած է նկարչութեան և թողած է զանազան կրօնական պատկերներ: Իր Նոր-Նախիջևան գտնուած ժամանակ նկարած է Հոգեգալստեան մեծադիր եւ չքեղ պատկեր մը զոր տեղւոյն Բարեգործական ընկերութիւնը իր 25ամեայ յոբելեանին առթիւ կը նուիրէ Ս. Խաչ վանքին: (Լումայ, 1901, էջ 157). վախճանած է 1907ին: Արքեպիսկոպոսութեան կոնդակը 1907ին կը հասնի յետ մահու: Ս. Յակոբի վանքին յիշատակ կը թողու չորս մթերանոցներ, երկուքն Երուսաղէմի և երկուքն Յոպպէի մէջ:

Իր գրական գործերն են. 1° Աղօթագիրք Ս. Տեղեաց, (տպ. Երուսաղէմ, 1867). 2° Երկու խօսք եկեղեցւոյ պաշտօնէից ուղղուած, (տիպ. Երուսաղէմ, 1872). 3° Ամեն մարդու բարեկամը, (տպ. Երուսաղէմ, 1873). 4° Կեանքէ առնուած փոքրիկ բարոյական պատմութիւններ, (տպ. Երուսաղէմ, 1891). 5° Երկու խօսք Ազգ. դաստիարակութեան վրայ. 6° Ս. Երուսաղէմի Հայոց ազգային վանուց մասին տեղեկութիւններ. (տիպ. Ռոստով 1883). «Սիօն» ամսաթերթին մէջ ունի յօդուածներ եւ քերթուածներ: Ինչպէս նաև Թէոդորոս Զուգայեցիին Եկեղեցի Հայաստանեայցին մէջ քարոզներ գրած է: Կրօնական նիւթերու վրայ իր անտիպ աշխատութիւնները կը մնան Ս. Յակոբի վանքին ձեռագիրներու մատենադարանին մէջ:

ՄԱՄԲՐԷ ՎՐԴ. — Մբ. Ձռ. 1862ին:

ՄԱՄԲՐԷ ՎՐԴ. ԳԱԼՖԱՅԵԱՆ, ԶՄԻՒՌՆԻԱՑԻ.—Մբ. Ծ. 1890ին. աշկ. Պէրութի Ֆրանսացւոց վարժ.ին. ուսուցիչ ֆրանսերէնի Ժառ. վարժ.ի. Ձռ. 1923ին. ժամարար Յոպպէի 1924ին. Հոգևոր հովիւ Մարսէյլի 1925ին. այժմ կը պաշտօնավարէ յԱմերիկա: